

การฝึกฝนมนุษยสัมพันธ์ใน รถล. 2516

กรณีที่ 2

เรื่อง "ข้อบัญญัติของคนงานกับการเพิ่มผลผลิต"

โดย พ.ส. สุพัตรา คงพิตร
หัวหน้าเจ้าน้ำที่เทคนิคด้านการบริหารงานบุคคล

เผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย วันที่ 22 สิงหาคม 2515

(คัดจากบทความวิชาการ พ.ศ. 2515 ของศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทย หน้า 55-60)

ข้อบัญญัติของคนที่ทำงานมืออาชีพต่อหน่วยงานอย่างไร คำว่า "ข้อบัญญัติ" เดิมไม่ได้มีความหมาย
ไปในทางที่ดีหรือไม่ดี เช่นเดียวกับคำว่า "สุขภาพดี" หมายถึงสภาพของร่างกายโดยทั่วไป ข้อบัญญัติเป็น
สิ่งแสดงถึงสภาพของมนุษยสัมพันธ์ในหน่วยงานนั้น ถ้าข้อบัญญัติของคนงานทำก็แสดงว่ามนุษยสัมพันธ์ของ
หน่วยงานไม่ดี ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดการนัดหยุดงาน ผลงานตกต่ำ การขาดงาน และการละ
ทิ้งงาน ในทางตรงกันข้ามถ้าข้อบัญญัติของคนงานดีจะทำให้ฝ่ายจัดการพอใจ เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
ของกับเรื่องอื่น ๆ ที่ฝ่ายจัดการจะพึงต้องการ ดังนั้น จึงควรจะหาวิธีการทั้ง ๑ ที่จะให้ได้ทราบ
ว่าข้อบัญญัติของคนทำงานในหน่วยงานนั้นเป็นอย่างไร ข้อบัญญัติของมนุษยสัมพันธ์ไม่ใช่สาเหตุ การที่
จะทราบข้อบัญญัติของคนงานจึงต้องคุยกับที่ขึ้นของคนงาน ความรู้สึกต่าง ๆ ซึ่งมาจากการส่วนรวม

ถึงแม้ว่าบังจัดต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการทำที่ไม่ดีจะมีอยู่มากมายตาม เป็นที่เชื่อถือได้ว่าความ
พึงพอใจของคนงานเป็นเรื่องสำคัญ ในการที่จะให้คนทำงานมีข้อบัญญัติ บังจัดเหล่านี้ทางฝ่ายจัดการ
ควรจะได้พิจารณาหาวิธีที่จะรักษาให้ได้ทราบแน่นอน ซึ่งอาจทำได้ด้วยการสำรวจ การสัมภาษณ์ และ
การสังเกตแล้ว นำมาประเมินว่าข้อบัญญัติของคนทำงานในหน่วยงานโดยทั่วไปเป็นอย่างไร บังจัดนี้
เหล่านี้คือ

1. หัวหน้างานเป็นคนสำคัญ เพราะเป็นคนกลางระหว่างฝ่ายจัดการและคนงาน
2. ความพึงพอใจในงาน คนส่วนมากจะพอใจที่จะทำงานที่คุณชอบ เช่นมีภาระงานน้อย
3. การเข้ากันเพื่อร่วมงานได้ ถ้าเข้ากันได้ ก็จะรับภาระงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน

4. หน่วยงานมีวัตถุประสงค์เป็นที่น่าพอใจ คุณภาพดีของการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน ที่มีจุดมุ่งหมายที่เข้าจะยึดถือได้ ภาระหน่วยงานมีประสิทธิภาพพอที่จะดำเนินงานให้บรรลุ เป้าหมายได้
5. ความพึงพอใจด้านเศรษฐกิจ และบำบัดนิรภัยเพื่อเป็นแรงผลักดันให้คนทำงานลุนบรรลุเป้าหมาย
6. สุขภาพของร่างกายและจิตใจ เป็นลักษณะเดียวกันกับการงานอยู่มาก เช่น บางคนมี สภาพแวดล้อมทางบ้านดีมาก แต่หน้าที่การงานอยู่ในระดับกลาง จึงทำให้เข้ารู้สึก ภาระของเขามีค่าเท่าที่ควร ช่วยในการทำงานก็พอดีๆ ไม่ด้วย

ปัจจัยทั้ง 6 ประการนี้ เกี่ยวข้องกับงานและสภาพของภาระังค์บัญชา ฝ่ายจัดการจะ ศึกษาการสร้างชีวญี่ปุ่นที่ดีนั้นเพียงแต่ให้สวัสดิการที่ดี ค่าจ้างสูง และนโยบายดีเท่านั้นเป็นการเพียงพอ ย่อมไม่ได้ ฝ่ายจัดการควรมีการติดตามผล เพื่อให้แน่ใจว่าไปปูกดังปัจจัยทั้ง 6 เพื่อให้เกิดชีวญี่ปุ่นในทุกแผนก

ปัจจัยในการสร้างชีวญี่ปุ่นนี้มีอยู่ 4 ประการ คือ 1. พวกรที่พ่อใจจะมีท่าทีดีต่องาน ที่ทำอยู่ พวกรที่ไม่พอใจทำให้งานไม่ค่าเนินไปโดยเรียบร้อย 2. จากรากศึกษาคนคัวปรากฎฐาน ผู้ที่ พ่อใจในงานนั้นเป็นเพื่อนบ้านดีรับการตอบแทนด้วยดี มีความก้าวหน้าและประพฤติของ งานที่ทำเป็นที่น่าพอใจ ผู้ที่ไม่พ่อใจก็เนื่องจากความล้มเหลวนั้นตัวไม่ดี ไม่พอใจในนโยบายของ หน่วยงานและสภาพการทำงาน

หัวข้อสำคัญที่ควรจะต้องนำมาดู คือ "ความล้มเหลวของชีวญี่ปุ่นในการเพิ่มผลผลิต" หัวข้อนี้จะศึกษาด้านงานมีชีวญี่ปุ่นในการทำงานดีแล้ว ก็จะมีการเพิ่มผลผลิตสูงควบคู่กัน เสมอไป ซึ่งตามปกติคือจะเป็นเช่นนี้ แต่การที่ชีวญี่ปุ่นขึ้นไม่ได้หมายความว่า การเพิ่มผลผลิตสูง ขึ้นไปด้วย การเพิ่มผลผลิตอาจจะสูงขึ้นเนื่องจากชีวญี่ปุ่นหรือผลงานใด ถ้าชีวญี่ปุ่นในการทำงานหากทำ ลงก็อาจเป็นไปได้ว่าการเพิ่มผลผลิตสูง แต่จะสามารถรักษาระดับไว้ในระยะยาวหรือไม่ ถ้าคน กลุ่มนี้มีการตอบแทนความเข้มงวดก็จะขึ้น ก็จะนำไปสู่การตอกทำของผลผลิต คุณธรรมก็จะตอบแทน และหลักเลี่ยงลี่จะทำให้เขามีพ่อใจ ในระยะสั้นเขาก็อาจจะยอมรับ แต่ในระยะยาวเขาก็จะ พยายามสร้างความตอบแทนขึ้นมา หัวข้อนี้นำเอาเทคนิคของการจัดการสมัยใหม่มาใช้ เช่น การ ศึกษา เวลา และควบคุมโดยใกล้ชิด จะได้การเพิ่มผลผลิตสูง แต่ในด้านชีวญี่ปุ่นแล้ว อาจจะตอกทำก็ได้

วิธีนี้เป็นการกราดทันหรือจูงใจในทางลบ ถ้าหากคนงานไม่มีความเข้าใจในเรื่องเทคนิคของการศึกษา งานเดียว ฉะนั้น ผู้ที่จะทำการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นก็ยังเทคนิคใหม่ ๆ เหล่านี้ ควรจะชี้แจงให้ คนงานได้เข้าใจเล่ายกต้นว่าการศึกษางานนั้นจะเป็นผลประโยชน์ต่อคนงานเองในโอกาสต่อไป.

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหัวหน้าคิดว่า มนุษยสัมพันธ์ที่ดีจะทำให้คนงานของเขามีความสุขโดยไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหน่วยงานแล้ว ขวัญในการทำงานจะสูง แต่ผลผลิตหรือผลงานจะตกต่ำ หัวหน้า ควรจะรวมเอ่าจุดมุ่งหมายของอย่างหน่วยงานและหลักมนุษยสัมพันธ์เข้าด้วยกัน เพื่อให้คนงานทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเหลือร่วมมือชึ้นกันและกันและทำงานด้วยความพึงพอใจซึ่งจะทำให้ คนงานมีขวัญสูงและได้ผลผลิตสูงด้วย

เรื่องขวัญมีความสำคัญต่อหน่วยงานมาก ฝ่ายจัดการรึ่งครวที่จะหาวิธีที่จะวัดขวัญของคนงาน เมื่อทราบว่าขวัญสูงจะได้พยายามรักษาระดับและควบคุมให้สูงอยู่เสมอ การศึกษาเกี่ยวกับขวัญนั้น ฝ่ายจัดการจะได้รับประโยชน์หลายอย่าง การสำรวจเป็นแบบของการศึกษาเรื่องขวัญที่เข้าใจได้ยาก ที่สุด ทำให้ฝ่ายจัดการได้ทราบว่า ขวัญโดยทั่วไปในหน่วยงานอยู่ในระดับไหน และเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าคนงานมีความรู้สึกต่องานอย่างไร เป็นเครื่องมือใช้ตรวจสอบการทำงานได้เป็นอย่างดี การสำรวจขวัญยังเป็นการสื่อข้อความที่มีค่าอย่าง คุณงามมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะใช้แบบสัมภาษณ์หรือแบบฟอร์มคำถาม – คำตอบ ก็จะได้จากคนงานจริง ๆ ผลผลอย่างใดจากการสำรวจก็จะช่วยปรับปรุงท่าทีของคนงาน ไม่ได้มุ่งหวังแต่ผลกำไรเพียงอย่างเดียว ทำให้คนงานมีทัศนคติที่ดีต่อฝ่ายจัดการ

นอกจากการสำรวจแล้ว ฝ่ายจัดการก็จะทราบได้จากการทำงานประจำวัน เช่น การเข้าออกของคนงาน ผลผลิต เพศสูนย์เสีย การขาดงานหรือการมาสาย อุบัติเหตุ การล้มภาระเมื่อพนักงานลาออก สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ได้ทราบทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม แต่ไม่แน่นอนเมื่อการสำรวจ

หลังจากได้ทราบผลของการสำรวจแล้ว ฝ่ายจัดการควรเตรียมการที่จะจัดการอย่างใด อย่างหนึ่งให้คนงานรู้สึกว่าการที่ได้ให้ความร่วมมือแสดงข้อคิดเห็นแล้ว ฝ่ายจัดการได้พยายามปรับปรุงสิ่งที่เข้าได้เสียแนะนำไว้ ซึ่งอาจทำไม่ได้ก็อย่าง แต่ให้เขารู้ว่าได้มีปฏิบัติในบางอย่างเท่าที่จะทำได้

เรื่องขวัญนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องการเพิ่มผลผลิตอยู่มาก ตามปกติ คนเรามักชอบทำงานร่วมกับคนที่ชอบพอกัน มีผู้บังคับบัญชาที่ดี มีโอกาสแสดงความคิดเห็น สภาพการทำงานดี งานที่ทำเป็นที่น่าสนใจ มีความมั่นคงในงาน ช่วยในการทำงานและค้ำจ้าง เป็นที่ยอมรับ ส่วนฝ่ายจัดการต้องการให้มีการเพิ่มผลผลิตสูง เพื่อนำไปสู่ผลกำไรของหน่วยงาน ถ้าหันสองฝ่ายได้มีปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่าง

ภูมต้อง โดยที่ฝ่ายจัดการพยายามสร้างสรรค์ขวัญที่ดีในหมู่บุคลากร หัวหน้างานนั้นเองมีส่วนสำคัญมากในการสร้างขวัญ ให้ครัวเรือนรับการสนับสนุนจากฝ่ายจัดการให้ครัวเรือนรับการฝึกอบรมเป็นอย่างดีในด้านมนุษยสัมพันธ์นอกเหนือไปจากวิชาชีพของเข้า เมื่อหัวหน้างานเป็นที่รักให้ครอบคลุมของลูกน้องแล้ว ลูกน้องก็จะให้ความร่วมมือและอุทิศความสามารถของตนให้แก่การปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ซึ่งจะเป็นผลให้มีการเพิ่มผลผลิตสูง และจะนำไปสู่เป้าหมายของหน่วยงานได้ ในขณะเดียวกันฝ่ายจัดการก็ควรแบ่งส่วนบันส่วนผลประโยชน์ให้แก่บุคลากรเป็นธรรม ไม่มุ่งหวังแก่ผลกำไรเกินควร เมื่อเป็นดังนี้ ขวัญของบุคลากรจะสูงซึ่งเป็นผลให้การปฏิบัติงานก้าวหน้าและประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้น

พิญญา วรรมาแสงวงศ์ / คค
14 กุมภาพันธ์ 2516